

Asociace veterinárních lékařů České republiky (dále „AVL“) byla požádána o vydání stanoviska k rituálním porážkám a zpracovala následující stanovisko:

AVL se snaží v rámci svých možností sledovat vývoj evropské legislativy týkající se přepravy a skutečně to zatím vypadá, že dojde ke zpřísnění podmínek vývozu, hlavně jatečných zvířat, na dlouhé vzdálenosti. Toto odůvodnění, však podle našeho názoru nelze vytrhovat ze souvislostí, které bychom rádi okomentovali. Domníváme se, že nelze dávat rovnítko mezi zpřísněním podmínek přepravy s potřebou uvolnění rituálních porážek v ČR. SVS už v roce 2000 při tvorbě nařízení č.1/2005 předkládala EU návrh vyvážet maso místo živých zvířat, ovšem v muslimských zemích nebyl o toto maso reálný zájem.

AVL jako člen FVE souhlasí s jeho [stanoviskem](#), které bylo odsouhlaseno hlasováním veterinárních lékařů (nejen státních) z více než 40 členských zemí FVE. Na úrovni EU stále ještě v rámci balíčku welfare legislativy nebyla uzavřena diskuse o zavedení povinného značení masa z rituálních porážek speciální identifikační značkou, která by měla zvýšit důvěru spotřebitelů v to, že se maso z halal porážek označené stejnou značkou zdravotní nezávadnosti jako maso z tradičních porážek nemůže dostat ke spotřebiteli, pro které je tento způsob porážky nepřijatelný. V ČR jde historicky i dlouhodobě o okrajovou aktivitu, evidujeme pouze desítky porážek na několika málo jatkách za rok (*pod 0,1 % poražených zvířat rituálně z celkového počtu porážek, kromě drůbeže*), což přibližně odpovídá poptávce po tomto mase na našem trhu. Navrhované rozvolnění při schvalování rituálních porážek by podle nás mohlo narušit důvěru spotřebitele v konzumaci masa (*hovězí, ovčí a drůbeží*) jako takového, což by při trendu klesající spotřeby ve svém důsledku mohlo ohrozit i chovatele, kteří zvířata na taková jatka dodávají.

Přestože je v ČR veterinární dozor nad porážením prováděn na vysoké úrovni, stále přibývá podnětů z různých zájmových skupin, které poukazují na špatné zacházení i týrání zvířat a zpochybňují porážku jako takovou. Uvolněním stavu by tyto mediální aktivity mohly nabrat na intenzitě, což může mít podle našeho názoru negativní dopad nejen na důvěru spotřebitelů, ale i práci SVS. Rituální porážka vyžaduje vysokou odbornost a zručnost od provozovatelů ale také cílený veterinární dozor. Lze předpokládat, že ne všichni veterinární inspektoři, kteří nyní i po dlouhou dobu působí na tradičních porážkách budou ochotni rituální porážky dozorovat.

Názor AVL na možnosti zajištění welfare při rituálních porážkách vychází nejen z dlouhodobých zkušeností jejích členů s dozorem na porážkách, ale je podpořen i stanovisky vydanými k této problematice Evropským úřadem pro potraviny (EFSA). V nich se, mimo jiné, uvádí, že při porážce bez omráčení zažívají zvířata diskomfort, dokud neupadnou do bezvědomí v důsledku ztráty krve (*průměrná doba je mezi 69,3 a 111,5 sekund*) nebo dokud nejsou po podříznutí dodatečně omráčena. Podle názoru AVL je stávající český systém veterinárního dozoru nad rituálními porážkami konanými pouze pro potřeby církví v platnosti už dlouhou dobu, je funkční i pro spotřebitele a nikdy nebyl zpochybněn ani při auditech prováděných EU.